

L'anunci de la loteria va passar a Girona

Camprodon va viure fa 100 anys un precedent real

La història de solidaritat que narra l'espot de la loteria no és nova, ja va passar fa un segle. Els protagonistes: un empresari d'Olot i un comerciant de Camprodon amb qui solia partir-se una participació. Era 1914 i el primer premi de la rifa de Nadal acabava de caure al Pirineu.

ALBA CARMONA | GIRONA

Un protagonista plorós que ha patit un dels grans temors de la nostra societat -que la grossa de Nadal caigui en un número que té tothom al teu voltant però del qual tu no has comprat ni una sola participació-; un ambient festiu i emblanquinat i sobretot, un bon grapat de sucre, són els ingredients que han convertit, un any més, l'anunci de la loteria de Nadal en un èxit. Alguns l'han trobat empalagós; d'altres s'han emocionat veient-lo i més d'un no s'ha resistit a parodiar-lo fins a transformar-lo en un fenomen viral; el cas és que ningú s'ha estat de parlar-ne i l'anunci de la rifa de Nadal no ha deixat indiferent ningú.

Aquesta història de solidaritat d'inspiració berlanguiana amb un dècim de loteria premiat com a teló de fons, però, no és nova i Camprodon va viure'n un precedent real ara fa cent anys. L'hemeroteca així ho demostra.

Era el desembre de 1914 i aquell any, la grossa de Nadal va caure a Ripoll. El número 50.047 va deixar sis milions de pessetes repartits pels pobles del Pirineu, "la majoria de classe humil", resa el Diario de Gerona de Avisos y Noticias del dia 24 de desembre de fa un segle. Entre els afortunats hi havia l'amo d'una taverna de Camprodon; la padrina de la filla del propi venedor de loteria, un fuster de Sant Pau de Segúries, el campaner del monestir de Ripoll i diversos carboners que van conèixer la bona nova des del bosc on treballaven gràcies a un pal amb una bandera blanca que els anunciava el primer premi.

Dies després de la rifa, concretament el 29 de desembre de 1914, el Diario de Gerona tornava a publicar informació dels guanyadors del premi

[[elementosWeb/gestionCajas/DGI/File/diario_de_gerona_de_avisos_y_noticias_1914-12-29_p_012.pdf](#)] -de fet, no havia deixat de fer-ho des que es va conèixer la notícia-. Era la història d'un comerciant de Camprodon conegut amb el sobrenom de Patllari Ganancias i que, segons el rotatiu havia fet un acte que, "per l'honradesa que revela", mereixia ser conegut.

Explica el diari que el comerciant del Ripollès va adquirir una participació de cinc pessetes del número 50.047 amb la intenció de reservar-ne la meitat a un client seu, l'industrial olotí José Puigdemont, "com altres anys havia

fet, però sense que en el present li hagués notificat a pesar d'haver-lo visitat pocs dies abans".

Quan l'"honrat" Patllari Ganancias, explica la notícia, va tenir la completa seguretat que el dècim que havia jugat havia resultat premiat amb el primer premi al tradicional sorteig de Nadal "i que podia participar tan grata nova al seu client", sense exposar-se "a les lamentables conseqüències d'una rectificació", li va fer saber la notícia. Amb una carta certificada li va exposar el cas i li va indicar que, en cobrar les 30.000 pessetes del premi, "posava a la seva disposició les 15.000 que li pertanyien".

"La sorpresa i l'alegria que han produït en la família Puigdemont tan agradable carta, no es pot descriure", afegeix el periodista al final de la notícia que, cent anys abans, s'anticipa a la publicitat.

Això sí, com l'Antonio, l'amo del bar de l'anunci, en Patllari tampoc va perdonar el seu client i li va fer pagar els diners de la butlleta que havia avançat. No eren 21 euros, com a l'espot televisiu, sinó dues pessetes amb cinquanta cèntims que segur que Puigdemont va pagar religiosament per no deixar que la sort que li havia trucat a la porta per sorpresa li tornés a passar de llarg.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/12/02/lanunci-loteria-passar-girona/699763.html?utm_source=rss